

# R. Łyczywek

---

## Życie i sprawy adwokatury : myśli - aforyzmy XXVII

---

Palestra 20/3(219), 60-62

---

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej [bazhum.muzhp.pl](http://bazhum.muzhp.pl), gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Ze świadomością, że kara pozostaje „złem”, powinno iść w parze przekonanie o tym, iż jest ona „koniecznością ostateczną” i dlatego represję karną należy wprawiać w ruch dopiero jako środek ostateczny po wypróbowaniu innych środków społecznego oddziaływania. Praktyce i teorii karania towarzyszyć powinna także idea poprawy i wychowania człowieka.

Wysiłek autora „Rozważań” skierowany został nie tyle na rozwiązanie, ile na postawienie problemów, a przez to na wydobywanie na jaw pewnych sprzeczności, takich np. jak sprzeczność wynikająca z ujęcia zjawiska przestępczego w kategoriach biologicz-

nych i kulturowych jako bytu i jako wartości, jako przejawu indywidualnych cech jednostki oraz jako zjawiska determinowanego układem stosunków społecznych albo jak sprzeczność pomiędzy aktualnymi możliwościami działania a ideałami socjalistycznego humanizmu.

W rozważaniach tych autorowi towarzyszyła wiara w człowieka, która choć „niewystarczająca w rozumowaniu naukowym, jest nieodzowna w chwilach zadumy nad zjawiskami patologii życia społeczeństwa i jednostki, nad drażniącą, niewdzięczną problematyką przestępstwa i kary”.

adw. Jerzy Zaniemojski

## ŻYCIE I SPRAWY ADWOKATURY

(myśli – aforyzmy)\*

### XXVII

*Powołanie obrońcy, zaufanie w nim położone, stawia go prawie niewolnikiem obowiązku; nie jest mocen nic opuścić ani czynić wyboru w tym, co strona skarżąca przeciw obwinionemu przywodzi, lecz na wszystko odpowiedzieć powinien.*

(TARCZEWSKI)

*Sędzia czy też władza winna jest wzajemne poszanowanie adwokatowi i tylko pod tym warunkiem może wymagać uznania swego autorytetu i stanowiska, jeżeli ze swej strony nie wykracza przeciw tej zasadzie.*

(TILL)

*Złe prawo zawsze szkodę czyni jako bestia nierozumna, która ubłagać się nie da, a tylko ją zabić trzeba.*

(SKARGA)

*Bez moralności obywatelskich społeczeństwa giną, bez moralności osobistej nie są warte przetrwania.*

(RUSSELL)

*Nie ma człowieka bez ideału, różnica zachodzi w ich jakości.*

(BIEGAŃSKI)

\* Poprzednie zestawy zamieszczono w numerach „Palestry” z 1973, 1974 i 1975 r.

Trzeba bronić w oskarżonym tego, co na wiarę zasługuje — tu jest miejsce i na wiarę, i na zapal.

(SZURLEJ)

Kto, co mówi, jest równie ważne jak co, kto mówi.

(WLAZŁO)

Dobrze jest uprzytomnić sobie różne możliwe fortele wykretne, aby wiedzieć, na co można być narażonym w sporach z ludźmi nierzetelnymi.

(KOTARBIŃSKI)

Dopiero tam gdzie nauka normatywna dochodzi do kresu, zaczyna się poznanie etyczne.

(SCHLICKI)

Nie można dobrze wykonywać zawodu adwokackiego, nie wykonując równocześnie wielu innych rzeczy.

(SASKI)

Prawnicy, gruntownie uczeni, wcale nie bywają tak skłonni do pozwów i sądowych pieni, jak przeciwnie, są do nich gotowe i w nich zacięte takie osoby, które prawa albo mało, albo wcale nie znają.

(BANDTKIE)

Zbrodniarze obawiają się sądów, uczciwi ludzie obawiają się sędziów.

(SALGUES)

Im bardziej stawałem się starszy, tym silniej wzrastało moje zainteresowanie sprawą człowieka w konkretnej sytuacji prawnej.

(HACHENBURG)

Kogo prawo nie potępia, nikt bez prawa potępiać nie może.

(SZANIECKI)

Adwokat, w imię świętego związku, jaki go łączy z klientem, zna podczas pełnienia swych obowiązków tylko jednego jedynego człowieka na świecie — swego klienta i nikogo więcej poza nim.

(BROOM)

Gdy młodemu pomocnikowi adwokata polecono wnieść obronę w trakcie postępowania sądowo-policyjnego, śmiało mogę mu zalecić, by nabrał wody do ust przez cały czas toku rozprawy. W przeciwnym razie prawie niechybnie może zaszkodzić oskarżonemu, a co gorsza, na pewno skrupuje ręce temu, komu wypadnie bronić oskarżonego przed sądem powszechnym.

(HARRIS)

Solon postanowił, żeby wszelkie bractwa i wspólnoty były dozwolone z prawem układania takich statutów, jakie zechcą, byleby nie czyniono nic przeciw prawom publicznym.

(BODIN)

*Bóg sędziemu dał uszy z dwóch stron, aby obie strony wysłuchał i wtedy sądził.*

(GORNICKI)

*Największa część ludzi kieruje się w sądzeniu miłością lub nienawiścią, nadzieją lub bojaźnią; tylko niewielu sądzi według prawa i słuszności.*

(CYCERON)

*Czynimy jak adwokaci stron przeciwnych: walczmy jak wrogowie, a jedźmy i pijmy jak bracia.*

(SZEKSPIR)

*Nie używaj wielu słów zbytecznych, ale mało a skutecznych.*

(SENEKA)

Wybrał: R. Łyczyszek

## **NACZELNA RADA ADWOKACKA**

### **Z prac Prezydium NRA**

#### **Informacja o przygotowaniu i przebiegu wyborów wojewódzkich organów samorządu adwokackiego w nowo utworzonych izbach adwokackich**

Na posiedzeniu w dniu 8 stycznia 1976 r. Prezydium NRA przyjęło do wiadomości informację sekretarza NRA adw. Edmunda Mazura o przygotowaniu i przebiegu wyborów w nowo utworzonych wojewódzkich organach samorządu adwokackiego.

Uchwałą Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 14.VI.1975 r. powołano do życia siedem nowych izb adwokackich: w Bielsku-Białej, Częstochowie, Płocku, Radomiu, Siedlcach, Toruniu i Wałbrzychu. Prezydium NRA uchwałą z dnia 19.VI.1975 r. otworzyło kampanię wyborczą w tych izbach. Okres przygotowawczy został należycie wykorzystany. Właściwe rady adwokackie powołały pełnomocników do spraw organizacji nowych izb. Instytucja ta zdała egzamin i trzeba ją ocenić dodatnio. Pełnomocnicy nawiązali kontakty z władzami i organizacjami politycznymi swoich województw, byli w ciągłym kontakcie z radami adwokackimi i Prezydium NRA, poczynili konkretne starania o uzyskanie lokalu dla przyszłej rady adwokackiej, zaangażowali i przeszkolili personel techniczny itp. Szczególną aktywnością odznaczył się tu adw. Askanas z Płocka, który zorganizował prawie w całości bazę działalności nowej rady adwokackiej.

Akcja wyboru delegatów oraz powoływania komitetów wyborczych odbyła się sprawnie w październiku 1975 r. Ogółem wybrano 403 delegatów; obecnych było 362, co stanowi w zaokrągleniu 90%.

Zebrania wyborcze odbyły się w okresie od 8 do 23.XI.1975 r. Na każdym zgromadzeniu delegatów byli obecni: przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości, Pre-